

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI NAPILAP.

Figyelmeztetés.

A „Közérdek”-re folyton fogadtatnak el havi előfizetések is.

A „Közérdek” előfizetési ára:

Egy hóra	1 ft 80 kr.
Két hóra	3 „ 60 „
Negyedévre	5 „ „
Félévre	10 „ „
Egy évre	20 „ „

Megrendelések postautalvánnyal legcélszerűbben eszközölhetők.

Könyvárusoknak százalék nem adatik.

A „Közérdek”

Kiadó-hivatala, Budapest, egyetem-utca 4. sz.

Budapest, április 29.

A pénzügyminiszter ur törvényjavaslatot terjesztett elő a polgárosított város-szentgyörgyi és varasd-körösi volt határvidékek területén fekvő s eddig adómentes erdők megadóztatására tárgyában.

Kell, hogy a határvidék különállása lépéslépésre eljutni, s hogy a szerint, a mint a polgári intézmények áldásában részesül, az alkotmányos állami intézményekkel járó terheket is viselje.

A pénzügyminiszter ur által előterjesztett javaslat csak consequentiája a határvidék polgárosításának, s azt hisszük, hogy csak mint ilyen itendik meg maguk az érdekeltek is.

Pénzügyi szempontból úgy sem nagy eredményre lesz ezen intézkedésnek, mert ezen eddig adómentes erdőknek megadóztatása mindenekelőtt a horvát kincstár javára válik, és mert maga az adótétel szerfelett csekély.

A nevezett két ezred területén 66,350 hold I. osztályu, közel 70 ezer hold II. osztályu és 67,810 hold III. osztályu erdő vonaték adó alá. A felállított 25, 18, 10 krajczáros adótelek szerint ez mindössze körülbelül 35 ezer frtnyi adószaporulatot tesz, mely Horvát-Szlávonországok javára esik, s melyből a horvát-magyar egyezményben megállapított arány szerint részesül Magyarország is. Amde ezen erdők, mint általában a határvidéki erdők, szerfelett értékesek: egy nemrég összehajtott becslés szerint a varasd-szentgyörgyi erdő területén fekvő eddig adómentes erdők értéke közel 20 millió ft; a varasd-körösi erdőben fekvő adómentes erdők értéke pedig több 10 millió ft-nál. E szerint egy 30 millió frtnyi érték mindössze alig 30 ezer frtmal valamivel többel leend megadóztatva. Ez bizonyára oly adótétel, mely a kincstári érdekeknek egyáltalán nem felel meg, s melyet csak a túlság viit méltányosság, melylyel a

határvidéki ügyek körül mindenben eljárunk, sugallhatott.

Mert nagy különbség van ezen határvidéki erdők s más erdőségek közt. A határvidéki erdőségek unicumot képeznek a maguk nemében, dongafaképzésre való alkalmatlanságuk miatt, s mert közel vannak a tengerhez, szerfelett értékesek. Egy másik sajátága az, hogy hasonló erdőknek semmiféle erdőgazdaság nem bír növelni; s egyszer kiirtott tölgyerdő helyén soha hasonló szép és értékes erdő nem nő többé a határvidékekben. Ez erdőségek nagy része már is tul van élve; várja a fejszét s értékesíteni kell a fát, mert az már nem emelkedik többé értékében, hanem napról-napra fogy és csökken. Pár évtized alatt ez erdőknek ki kell irtatniok, fájuknak értékesítettüök kell, különben elvesz, elrohad az érték, melyet ma képviselnek. Uj hasonló értékű erdő nem nevelhető többé annak helyén: a climaticus viszonyok sem parancsolják, hogy ily nagy kiterjedésű erdőségek tartassanak fenn; ellenkezőleg a fától megiszított s a moosárokotól megszártított területnek mezőgazdasági művelés alá vonása új iparágat teremthet a határvidékek lakosság számára s új lendületet adhat a határvidékeknek.

Ha az az értékes fa, melylyel ma a határvidéki erdőségek dícsékesnek, levágatik és értékesítettik, a föld, illetőleg ezen erdőségek területének értéke aránytalanul csekélyebb lesz. S ha mezőgazdasági művelés alá vétetik ezen terület, az adó mégis jóval nagyobb lesz, mint a minő most, midőn tulajdonképp értékesebb és nagyobb jövedelmel hajt.

Mindezen sajtóság viszonyok azt hisszük teljesen indokolják a pénzügyminiszter által javasolt adótelek felemelését.

A határvidéki községeknek kiadott erdők nem hasonlíthatók a magyarországi vagy erdélyi községi erdőkhez. A határvidéki községek erdői milliónyi értéket képviselnek, melyi reálisálható ha nem is azonnal, de az évek egy bizonyos során át. Ha a határvidéki községek tudni fognak bánni azon kincsével, melylyel őket kormányunknak a közművelésügyi menő nagylelkűsége megajándékozta, nagy és biztos évi jövedelmre tehetnek szert; százezreket vehetnek be, melyeket községi célokra fordíthatnak.

Mert milliókra és milliókra megy azon erdők értéke, melyek a polgárosítás folytán a határvidéki községek s így a határvidéki lakosság tulajdonában átadottak, az erdőszolgálmak ugy nevezett megváltása fejében. Adott nekik az összes határvidéki erdőségek fele; még pedig Kerkapolyan meg egy féle ideája alapján: érték szerinti és nem terület szerinti fele. Kerkapoly e nagyszerű gondolata

a gyakorlatban azt jelenté, hogy az összes határvidéki erdőségek megbecsültettek s azoknak érték szerinti fele átadott a községeknek, holott különben csak a terület szerinti fele rész adott volna át a községeknek s ebben elsősorban azon erdőségek, melyek a községekhez közelebb esvén, időnként ritkítottak, legeltetettek stb. tényleg kevesebbet érnek. Hogy minő értékű volt itt szó, s hogy a határvidéki községek tulajdonába minő érték ment át, mutatja az, hogy csak a varasd-körösi és varasd-szt.-györgyi ezredközségek tulajdonába átment erdők közel 20 millió forintnyi értéket képviselnek.

De mindez már megtörtént és meg nem történté nem lehet tenni. E megjegyzéseket inkább csak azért tettük, hogy indokoljuk a pénzügyminiszter ur által bevezetett törvényjavaslatot, mely ellen valószínű, hogy a Mollinár atyáskodását élvező határvidékek fel fog szólni. Mert ez emberek szeretik az ajándékot, de a tehertől irtóznak, s jól esik nekik a magyar kormány rendszabályai ellen epéskedni. Hiszünk azonban, hogy meg fogják érteni, s ha Mollinár nem vállalkozik rá, kapunk még embert, a ki majd megérteti velök, hogy folytonosan ajándékozni, folyton jövedelményeket osztogatni Magyarországnak sem lehet, s hogy a polgárosításnak vannak bizonyos consequentiái, a melyeket a nyert jók fejében bizonyára könnyen és örömmel elviselhetik.

Gróf Andrassy Gyula ó excellentiája ugyan nem belmunkatásra többlet a „Pesti Napló”-nak, mint ezt a mások pénzén tartott jubileum dáródó alkalmával az Athenaeum részvételében érdekeltek a világgal elhíthető igyekezetek: mindazáltal nem lehetetlen, hogy a külügyminiszter ur valamely gyalogfutárja, — talán ugyanaz, ki magát a podgoricza bonyodalom alkalmával harcias rémhíreivel tette nevezetté, — egy kis szerelmes levelelű örvendeztetése meg a barátterít hervadt szépség rideg magányát.

E sejtelmre jogosít bennünket azon meglepő tény, hogy a mindenkor „mérésre kelt kormánybíró” közlöny ma egyszerre három külügyi demontival bátorodik meglegni diplomatiái hírek dolgában Bantink curiaí fogott olvasóit.

Az írja ugyanis, hogy „több lap” (már t. i. a „Közérdek”) az „alapítvány hírek egész raját” bocsátá világgá. Ezt a „rajt” alkalmával a kedves collegának agyában zsongó csodabogarak képezik, mert az a három hírecske, melyet megczéfolni igyekeznek, raj-nak talán még sem mondható. Az egyik incriminált közlemény Jakobi internetusnak gr. Andrassy-nál tett látogatására vonatkozott s levelezők által, mint a diplomatiái körökben elterjedt hír, egyszerűen regisztrátot. (L. 4. pr.

22-ki bécsi levelünket). A másik „megczéfoló” hir gr. Zichy Ferenc valószínűleg leköszönését tárgyzata, s általunk a kellő fenntartással közöltetett. Hogy azóta Konstantinápolyban a dolgok más fordulatot vettek, s hogy nem a mi nagykövetünk, hanem a nagyvezér vonult vissza, azt olvasóink tudják, a „Napló” azonban nem tudja, s félhivatalos rettentetlenséggel hangoztatja a refraint, hogy „e hírek semmi alapja nincs!” Olvasói természetesen megbámulják ezt az utólagos bölecséget.

A harmadik dementi azt mondja, hogy nem igaz április 26-ki bécsi levelünk azon híre, mintha a belga bécsi követ a külügyminiszterrel az április 15-ki német jegyzékre adott választ megismertette volna. Rettenetes, végtiszorí tövédsé! — sajnálatra méltó bécsi levelező! Boldog „P. Napló,” kinek egy évben egyszer sikerült egy meglehetősen indifferens közleményről kiütni, hogy „minden alapot nélkülöz.”

Egyébiránt tudomásul vesszük a „P. N.” szemérmes viszonyát a gyalogfutár urral s szerencsés kívánunk a szép frigyhez. Csak arra figyelmeztetjük a ballapozó gallért, hogy ugyan legény legyen a talpán, ha azt reméli, hogy e liaisonokban gazdag multu étes kisasszony sterilitásán bármily ügyes n alkalmazott félhivatalos állóvetivel segíteni képes leend.

Az új török nagyvezír, Essad pasa, mint Konstantinápolyból jelentik, Ausztria-Magyarországnak nem valami meleg barátja ugyan, de nem is oly nyilt ellensége, mint elődje Hussein Avni pasa. Egyik okul, mely miatt ez utóbbinak buknia kellett, az is említhető, hogy a Sultán felbőszült volna azon tapasztalaton, mely szerint Hussein Avni kormányzata alatt a Porta és Ausztria-Magyarország közti viszonyok folyton feszültebbek lónek. Egyébiránt Hussein megbuktatására az utolsó lökést az egyiptomi alkirály adta, ki már régóta működött ellenfele megsemmisítésén.

A pénzügyi bizottság ma déli 12 órakor tartott ülésében a pénzügyminiszter által benyújtott, az 1875. évi államköltegségéről szóló törvényjavaslatot tárgyalta. A törvényjavaslat szerint a költségvetés rendes kiadások 206 millió 521,550 ft; a rendes bevételek 206,434,748 ft-ra rúgnak; és így a hiány 86,802 frtban mutatkozik.

A rendkívüli, a hitel- és pénzügyminiszter által kiadott 26 millió 594,758 ft; a rendkívüli bevételek 5,024,652 ft-ot tesznek, s így a rendkívüli hiány 21,483,304 ft, az összes hiány 21,656,908 ft-ra rúg, mely az 1874. XIV. t. cz. alapján megköztölt 76 és fél millió ezüst forintnyi államkötelességnek megrendelkezésre álló készleteiből fedeztetik.

A mentelmi bizottság ma délután 5 órakor egy rövid ülést tartott, melyben tárgyalás alá vette Ugron Gábor és Batthyány Zsigmond gróf képviselők mentelmi ügyeit.

Ugron Gábor kiadását tudvalevőleg azért kéri: mert a „Baloldal” című hetilap első száma a szerkesztő nevének elhagyásával jelenvén meg, ezért sajtóvétség alapján mint egy tulajdonos bepöröltetett.

A bizottság, miután itt alapos panaszra okot és büntényt nem lát, sőt ellenkezőleg ez úgy a zaklatás látszatát viseli magán, Vécsey Tamás indítványára a kiadást megtagadta.

A Batthyány Zsigmond gróf ellen a nemzetközi biztosítótársulat ügyében beadott kiadati kérelmet alaposnak ismerve el a bizottság, kiadását egyhangulag elhatározta.

Ezen értelemben fogja a bizottság jelentést a ház elé terjeszteni, melyben a fentebbi határozatok értelmében teendi meg javaslatát.

Előadónál Eötvös Károly választotta.

A közös hadügyminiszterium régebben keresett hadgyakorlatokra alkalmas területet Pest közelében; s ezt sikerült is neki alkuszok közbejöttével megszerezni. A 12 ezer holdnyi örkenyi uradalomból megvettettek vele t. i. háromezer holdnyi területet a magát kivéztet Várady ügyvéd hitelezőtől, 500,000 mond: ötszázezer frtért. Mint a „M. Politika” jól értesült oldalról hallja, előbb az egész 12 ezer holdnyi uradalom 600,000 frtért kinaltatott fünek-fának; de nem akadt vevője mert talaja roz, homokos levén egyre mársra holdja alig ér többet ötven frtnál.

Ha a vétel csakugyan ily botrányosan előnyös — az eladókra nézve, megvárjuk a jövő delegatiónk, hogy bármily nehézsegekbe ütköznek is annak fölfontása, s adja jóváhagyását ily gazdálkodáshoz. S egyuttal azon kérdést vagyunk bátrak fölvetni, vajjon az állam, a vallás és iskolai alap nagy terjedelmű fekvőségei közt nem akadt volna-e oly terület, mely a hadgyakorlatokra szinte alkalmas leendett s melyhez a közös hadügyminiszterium hízóteleg olesőbban hozzá juthatott volna, mint az örkenyi uradalomhoz?

Eszterházy István grófnak pozsonyi főispánna történt kinevezetését a „Pressburger Ztg.” következő bizalmatlan sorokkal fogadja: „Kit valamely közizgatás ellenőrzésével megbiztak, annak, hogy az ellenőrzés tényleges és ne látszólagos legyen, pontosan kell ismernie a közizgatást, mely felett örködni fog. Eszterházy gróf képes lehet ugyan egy közizgatási apparatust áttekinteni, de sem a pozsonyiegy, sem a pozsonyvárosi, sem a vezetésére bizott többi négy városbeli közizgatási viszonyokkal nem ismerkedett meg, és bármily sokra bücsüljék adminisztratívális tehetségét, nem várható, hogy képes lesz egy nem kis megye és öt város közizgatásába bele-törődni. A ki tehát a visszasszög megzintetését illetőleg várakozásokat csatl Eszterházy gr. kinevezetéséhez, jól teszi, ha a várakozásokat szerény mérvre reducálja. A mit ő elérhet, azt elérhetne volna Pálffy István gr. is, főleg mivel Pozsony-megyének viszonyait őgy ismeri, mint az öt szabad királyi várost. Ezzel azon előny is járt volna, hogy a hatalmas Pálffy család nem sérült meg, s nem kényszerítik a passivítására.

Fölkel tehát helyéről s a legészintébb jőindulat hangján szól: — Ön tanácsot kéni jött hozzám; ime, itt van: Hallgasson és tanuljon váni! Engedje nyugton működni a rendőrséget és igazságot. Nem úgy, mint valami közönséges tolvaj, leget elcsipni azon ügyes gazembert, ki éveken keresztül, milliókat lopott. Bár mily természetű lesz gyanuja — titkolja el. Ugyanazt fogom tenni önért, mint Lucienéért tettem volna, ki annyira szeretke, mintha saját leányom volna, mert a véletlen úgy intézte, hogy míg önek szolgálók, egyuttal az ő érdekében is működöm Nem nyomhatta el nevetését, midőn észrevéde, mily n rthetlen csodálkozás tükröződék Maxence arcán e szavak hallatára. — Nem érte folytatá kedélyesen a főnök Se baj! Nem szükséges, hogy megértse, miről van szó

III.

Két óra volt már, midőn Maxence és Lucienne kisasszony elhagyták a rendőrfőnök hivatalát — a fiatal leány gondolkozó és nyugtalan volt, mindazok fölött, miket a jövőben és multban felledezni vélt, míg Maxence sötéten lépdelt, és nagyon felindultnak látszék.

Ad idő, mely egész reggel fenyegetődézk, most határozottan szépre fordult, a lanyha szellő az utolsó fellegeteket is szétkergtette s mint a hogy történni szokott, ha esetleg egy vasárnap nem esik, egész Páris kűn zibongott, élvezve a szabad léget és fünyes napugarat. A boulevardokon végig a boltok nagy robajjal bezáródtak, a társas kocsiok szűfolyva döcögtek odább, a borkocsikok ugy vágtak lovak közzé, hogy csaknem feltűnő gyorsasággal rohantak odább, és a járdák cizra sétáló néptömege lepte el, mely sietve tolongott, nehogy a Vincennesbe induló vasutról lemaradjon. — Hát egy-dül csak mink vagyunk

A hivatalnokok hitel- és biztosító intézete részére engedélyezendő kormánykölesön feltételei már mind teljesítve vannak, úgy hogy annak folyóvá tételét mi sem akadályozza. Ugy halljuk, hogy ez ügyben már miniszteri tanácsi határozat nem is szükséges, hanem egyszerűen maga a pénzügyminiszter intézkedik. Az ez ügyben megindított tárgyalások kezdetén a kormány kijelentette, hogy addig is, míg a szerződés a közgyűlés általi elfogadás által formális is létre jöhet, a pénzügyminiszter 180 ezer frtnyi hivatalnok kötelevényeinek zálogba átadása mellett, tehát több mint kétszeres fedezetre, ideiglenesen is 70 ezer frtnyi kölcsönt teend folyóvá! Sajnos, hogy e kölcsön folyóvá tételé még mindig késk, s így a burokratikuss huzavona részben ismét meghusítja azon czélt, melynek elérése végett a kormánykölesön megadása elhatározott. A hivatalnokok hitelintézetének zavarai e semmi által nem indokolt halogatás miatt napról-napra szaporodnak, s ha a pénzügyminiszter ur még soká késlekedik az igért összeg folyóvátételével, attól lehet tartani, hogy azon pénzügyintézet, mely önzestelenül vállalkozott a hivatalnok-egylet ügyeinek lebonyolítására, elkedvetlenül visszavonul, s a csőd ez esetben elkerülhetlen lenne. Nem hisszük, hogy a kormány ezt akarná.

A kereskedelmi miniszter a zágárában kivételével, az összes postaizgatóságokhoz rendeltetett a magyar nyelv kizárólagos használata tárgyában. Tapasztalván ugyanis, hogy a postaizgatóságok nem mindig jártak el az 1868. évi LXIV. t. cz. 1. §-a értelmében, mely szerint „az ország kormányának hivatalos nyelve a kormányzat minden ágazatában a magyar”, oda utasította a nevezett hatóságokat, hogy jövőre minden beföldi közhataloshoz, alattas postahivatalaikhoz és beföldi magánüzemelyhez, (szintugy az osztrák állam- és déli vársálya, továbbá a Dunagőzhajózási társaságnak Bécsben székülő igazgatóságához) intézendő átirataikban és végzéseikben kizárólag a hivatalos nyelv használtsék, még ha magánüzemely más nyelven fogalmazott beadvánnyal is fordulnak hozzájuk. Az osztrák hatóságokkal szemben a német nyelv maradványban és megengedtetik, hogy a zágárábi postaizgatóságokkal is e nyelven levelezzenek valamint egyelőre a fimelet postahivatalal és a felosztott végvidéki területen levő azon postahivatalokkal is, melyeknek az alkalmazott postamester a hivatalos nyelvet nem bírja. Egyébiránt e postahivatalok betöltésénél ezentul különös tekintet fog fordítani oly egynekre, kik a hivatalos nyelvet szóban és írásban egyaránt bírják. E rendelet és az idézett törvény szigorú foganatosításáért a miniszter a postaizgatóságok vezetőit esetleg felügyesztés és fegyelmi vizsgálat terhe alatt teszi felelőssé.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviseletű ülése április 29-én.

Elnök: Gyöcsy Kálmán. Jegyzők: Wächter Frigyes, Szentcsey Ödön, Beöthy Algenon. A kormány részéről jelen vannak: Wenckheim Lajos, Széll Kálmán, Simonyi Béla, Szenté Béla.

Elnök megnyitván az ülést d. e. 10 órakor, a mult ülés jegyzőkönyvének hiteltelése után Bobori Károly interpellatiót intéz a belügyminiszterhez a rendezett ta-

boldogtalanok? panaszokdék Maxence, kinek fájdalomát az öröm látása kinosan megkészeserezé.

— Nem kellene tán egész Párisnak gyászolnia, mert mi szenvedünk? susogá szelid szemrehányással Lucienne.

Minden egyéb szóvalás nélkül a két fiatal ember a Hôtel des Folies-hoz ért.

Fortinné még mindig ajtája előtt állt egy nagy csoport közepe, s fardhatatlan böbeszdúsgal peroralt.

Valóságos szerencse volt reá nézve azon véletlen, hogy a tizenkét millióval megszökött pénzárnyak fá nála lakott, miután ama nagy esemény volt jelenleg mindent a társalgás főtárgya, s a főpénztárnok neve, a legtehető emlegetett név.

Ezen eseménynek köszönhető, hogy egyszerre fontos személy lett, a Hôtel des Folies tulajdonosnéja.

A negyedeli boltosok, kik gyanu hire miatt mindaddig nem is köszöntek neki, reggel óta elhalmozak előzékenységgükkel, és komiszul udvaroltak neki, csak hogy a részletek fölött felvilágosítást nyerjenek általa.

S pénzvágya is nem kevésbé gyarapodott, mint hüiséga.

Ugy számított, hogy a per folytán határozottan szó lesz a Hôtel des Folies-ről is, s ez reá nézve pompás reklámé és biztos haszon forrása lesz.

Előre látva lakosainak emelkedő számát, már Fortin urammal is tanácskozott, a fölött vitakozva, nem lenne-e helyes, ha a lépesőt újra festetnék, és valamennyi lakos lakberét huszonné szálalakkal fel-emelnék.

A mint megpi lants Maxence és Lucienne, elhagyá a csoportot, melynek központja volt, és legelőzékenyebb mosolyával közeledve, nyájasan üdvözle őket.

— Már vége a kis sétának? szólott.

— Míg vége a kis sétának, és belemélyvedve a keskeny folyóba, felsiettek magas negyedik emeletükre.

(Folyt. követt.)

A MÁSOK PÉNZE.

REGÉNY.

Írta: GABORIAU ÉMILE.

Franciaiból fordította: ZICHY CAMILIA.

(II. kötet).

Ez durva, nyers egyéniség, ki úgy fogadott mint az éhes kutyát és valóban, ha nem uralkodom magamon — Hagyjuk ezt, tovább — Akkor épen nagy confrontatióban volt egy másik Jotras nevezetű urral, a „Jotras és fivére” czég egyik főnökével és iszonytató dühben volt mindakettő, káromkodtak, hogy a ház is rengett belé, azt állították, hogy Favoral ur dolga őket is tönkre teszi, hogy kijátszattak ok is, mint-ha csak kőtnával boldok volnának, de hogy ez nem megy így s hogy oly czikket fognak szerkesztetni, mely mindannyit leüti lábáról.

De itt megállt s szembonyorítva intett Maxence és Lucienne felé, kik lélekvesztett figyelemmel hallgatták a mondotakat.

— Beszéljen, folytassa! szólott a rendőrfőnök, ne féljen semmit — No hát! Folytatá a titkár, Jotras ur és Saint-Pavin azt mondoták, hogy nem Favoral uron van a hiba, hogy szegény bolond, ugy is csak villámhárról, egyéb semmi, de hogy tudják, hol kell keresni, hol kell találni a többit — Kiket? — A többit — No bizony! Nem neveztek meg őket

A főnök vállat vont.

— Hogyan! kiálta hevesen, ön jelen van, midőn két ember dühösen bevallja, hogy kijátszattak, kik káromkodnak, fenyegetődznek, tombolnak és nem tudja kicsalni belőlök azt az egy nevet, melyre szükségé van? Mondhatom kedves barátom, hogy nem nagyon ügyes!

S minthogy a szegény titkár a vártalan támadás alatt meghunyászkodva hallgatott, a főnök csendesebben folytatta.

— Kikérdezte-e őket legalább, ki csoda azon nő, ki fölött tüzetesebb részleteket ígér a hírlapi czikk s kinek létezéséről a cikikró világotitá fel az olvasót? — Hogyne kérdeztem volna — Mit felelték hát? — Hogy, miután nem kémeek, nem kötelesek nekem felelni.

— Az ördögbe! — Azonban Saint-Pavin ur még azt is hozzá tette, hogy csak egy világba beszélt, egyedül azért, mert egykor jelen volt, midőn Favoral ur egy ezer talléros karperecset vásárolt, s végre azért is, mert hihetetlen látszott neki, hogy egy férfi milliókat tékozhasson el, a nélkül, hogy aszszony ne segítene

A rendőrfőnök nyiltan kimutató kedvetlenségét.

— Természetesen! zsemlölődék. A mióta Salomon azt mondá, s csakugyan Salomon, s nem Fouqué mondta legelőször: keresesétek az aszszonyt, mindennap találkozik oly gézen-géz, ki a férfi minden tetteben a nő nyomát fedezi fel, s tömételten ember rendkívüli találkozásai híre tett szert, a miért La Palisse urhoz méltó ravaszággal állítat ezen új igazságot

Hát aztán, mi történt? — Saint-Pavin ur igen gombómban felszólitott, hagyjak békét neki — Ah! Szükség volna, hogy mindent személyesen végezzem az ember dörgé a rendőrfőnök.

Ezután gyorsan néhány sort irt, börtökbe tette, lepeceséclé hivatalos pecsétet, átadva a levelet titkárának, sietve szólott:

— Jól van Vigye el ezt személyesen a prefekturára.

A titkár távozott.

— Nos, Maxence ur, kezdé a főnök, hallotta a dolgokat? — Igen, Maxence hallott mindent. De tulajdonképen kevésbé volt elfoglalva a hallottakkal, mint ama sajtóságok érdekekkel a rendőrfőnök még mielőt látta volna őt, helyzete és családja iránt tanusított.

— Azon gondolkodom, dadogá a fiatal ember, hogy nagy szerencsétlenség, hogy ki nem kutatható azon nő — A rendőrfőnök biztatlag intett.

— Legyen nyugodt! szól, megleljük mi azt.

Bármily nagy étvágya legyen egy nőnek, egyedül még sem képes lenyelni anynyi milliót, de főképp le nem nyelheti anélkül, hogy valami nezt ne hallatna nyelvén közben.

Igaz, Páris nagy; de évenkénti ötvenezer franknyi fényüzéssel, egy asszony mégis magára vonja a közfigyelmet, sőt százezreket már látmat csinál.

Itt a példa! ime szegény kis Lucienne-nik tiz aranyért és hébe-korba egy adag feltűnőbb fényüzéssel mint gazdája Van Klopen ur rá pazarol, mily lármát csap!

Hígye el, megtaláljuk még a mi millió-falókat kivéve, ha Kís zsznet után lassan, különös nyomatékkal övje minden szót, folytatá:

— Kivéve, ha háta mögött nem áll valami igen ügyes, igen ravasz, igen erős ember

Vagy pedig — ha oly helyzetben és állásban nem él, hogy fényüzése bár mily eszevesztett lett legyen is, mégsem idézhetett elő botrányt.

Lucienne kisasszony felugrott helyéről. Ugy látszott neki, mintha keresztül látna barátja, a főnök rejtett gondolatján, és felismeré, megérté az igazságot.

— Istenem! rebégé

De Maxence nem vett észre semmit, csak feszült figyelemmel követé a rendőrfőnök magyarázatait.

— Vagy ha — közbeszólt a fiatal ember — atyámnak igen kevés része volt ama mesés summának, miket a Kőlcsonös hitelbankból loptak; vagy ha aránylag csak keveset adott volna azon asszonynak, s maga Saint-Pavin ur is, nem vallja-e be, hogy apám merész szemtelenséggel kijátszattott?

— Ki által? — Maxence habozott.

— Ugy his

hallgatói érzelmeihez alkalmazta, de nagy phrasissok hangzatára után, hallgatóitól cserébe praktikus engedményeket követelt.

Gambetta azt mondja, hogy a febru. 25-iki alkotmányt eszközül kell felhasználni a felszabadulásra és hogy soha ennél hathatósabb eszközrel nem bírta radikális párt céljainak elérésére.

Kérdés, vajjon a radikális párt elfogadja-e a Gambetta által jelzett taktikát, vagy nem. Annyi azonban már tény, hogy e beszéd után, meg eseten is, ha a radikális párt visszautasítja Gambetta ajánlatát, az utóbbi a mérsékelt elemekhez közeledtet, s azoktól többé alig válhat el.

A spanyol harczterén közel van a nagy döntő actio pillanata, mely Estella mellett fog végbemenni. Az északi hadsereg készületeket tesz támadásra, és a carlisták várják azt. A csata kemény lesz, mert a rendes hadsereg kétségbevonhatatlan fölényt élvez a posztók és erődíszek hatalmas volta, melyeket a carlisták több mint 12 kilométernyi terjedelemben elfoglalva tartanak.

Don Carlos híveinek veresége véget vetne a háborúnak, mert a carlista párt azután fontos töredéke, mely a békét hajhítja s csak félelemből nem lép fel csakozkodó, ez esetben azonban felkerekednék és az ellenségkedés befolyását követelnék.

Berlin, április 27. (Eredeti levél.) Iteni kormánykörökben nagy feszültséggel várják az orosz czár látogatását, mely alkalommal szolgálhat egy békéintézésre. Az utolsó hírlapi izgalom annyira felzavarták a kedélyeket, hogy most már sem a hivatalos demontiknek, sem Franciaország túlságosan hangzatosított bekeszeretéknek nem akar hírelt adni a közönség. Bizonny nyugtalanság észlelhető, és a bizalom a béke iránt sehogy sem akar lábra kápnai.

Ez ügyben a három császári udvarnál már diplomatiai beszélgetések folytak, hanem hogy minő alakban fog a békéintézés történni, azt még ez óráig nem tudhatni. Manteuffel tabornok van kijelölve, hogy Vilmos császár nevében fogadják az ország határain Sándor ezred. A német koronaherceg találkozik Viktor Emanuelle a mai nap legkedvesebb eseménye s bizton remélik Berlinben, hogy végre is létrejön Német- és Olaszország között az egyezmény, mely szerint a hatalmak törvényes garanciát nyerne a vatikán forradalmi uralma elleni visszatérésére.

Néhány nap óta a vendégülökben számos rendőri kutatás történt az újonnan érkezett idegenek ellen, miután az orosz rendőrség azt jelenté, hogy egy titkos társaság tagjai, kik merényleti terveket tulajdonítanak, Berlinbe utazott.

Ujdonások.

Budapest, április 29. Hivatalos. Kinnereczk: a fumi tengetésért hatóság által Basich András Costera St. Luciai, Fiamin János Abházaiól, Ferlan Jacint Fiumeből, Girolinc Román Lussinpiccolból, Sablich Jakab Costera St. Luciaiból, hajókapitányok; — Gurovich Antal Abházaiól, Tumpich József Pechinéből, Vladiscovich Sámuel Volosából, Zritanovic Rocco Lussinpiccolból, hajóhadnagyokká: — Rátz Albert VII. osztályú adószíté a körszékhelyi adóhivatalhoz. **Pályázatok:** Irások állományok a sz. udvarhelyi törvénykez. telekkönyvi osztályánál, továbbá a székesfehérvári, budapesti, makozi és a karacssegyházi törvénykez. — bírósági végrehajtói állomás a temesvári törvénykez. területén levő új-aradi járási bíróságnál.

Királyi őfelsége utasítását az almissi pályaudvarban kellemetlen események zavarták meg. Őfelségét, Podesta, a nemzetiségi párt képviselője üdvözölte szlav nyelven. Beszéd közben a tömegből egy autonómista elküldte magát olasz nyelven: „Ne higgyen neki felséged. Ő egy szemtelen csaló.” Képzeltetnie e jelenet hatásait. A rendőrség azonnal megkötözték nem Podestát hanem a szerencsétlen közbeküldőt, és elcsukták.

József főherceg Braziliából póni lovakat rendelt meg gyermekéi számára s a lovak már meg is érkeztek. A főherceg gyermekei nagy elragadtatással fogadták a kis állatokat, melyek a boltokban árult falovaknál alig valamivel nagyobbak. A kis lovak először a várba szállítottak és ott-nan Alcsutha kerülnék a főherceg birtokára. Alcsuthor már bejött a kocsis és elbámult, mikor mutaták neki a lovakat, melyekre ezután öröklődni kell. „Hát ezek is lovak?” kérde a kocsis, és egészen elszomorodott, hogy most ilyen „apró jószágok” mellé degredáltak.

A budapesti zenekedvelők egylete tegnapi 2-dik nagy hangversenyre igen fényesen sikerült. Az előhaladt idény dacára is, a bávány-utcai terem egészen megtelt s az előadott darabok is mind teljes sikert arattak. Mióta ez egyet Káldy Gyula kar-nagy vezetése alatt áll, oly igen nagy haladást tanusit, mely csak őrármel konstataciójára. Az előadott műdarabok mind új-donságok voltak, melyek ezáltal először kerültek előadásra. Glück „Iphigénia nyi-

tánya” zenekarra, érdekes zeneirodalmi régiés és sok praecisióval adatott elő. Berlioz „Távollet” című dalát zenekar-kísérettel Baesó Luiza k. a. szép alt hangon s kifejezéssel énekelte. Bartay Edeymphoniajától készült („Andante” és „Scherzo”) osztalán tetszésben részesült s szerzőt zajos tapsok közt hívta ki többször a közönség. E részletek ezépen vannak kidolgozva s hatással hangszerepen a részletek után itelve, valóban érdemes volna az egészet is bemutatni egy philharmoniai hangverseny alkalmával. A közönség meggyőződhetett ezáltal, hogy e művet eddig is méltatlanság volt a nyilvánosság teréről leszorítani. Végül Mendelssohn „Krisztus” című, be nem fejezett oratoriumából adat-tak elő részletek vegyes kar-, zenekar-s magánénekesre, melyek kiváló szépségű s költői hangulatokkal valóban felvil-lanyozó hatást gyakoroltak. Az előadás is kitünő volt. A magánrészt Pauli énekelte köztetszés mellet.

Horváth János volt honvédezés te-mése ma négy óraker ment végbe nagy szá-mú közönség részvételével. A halotti kápolnában díszes ravatalon állt az érc-koporsó, melyen az elhunytak keresztje honvédségi kője és kardja feküdt. A közönség körül éggő fáklyákkal a régi honvédbajtá-rak álltak, legközelebb pedig álló az el-hunyt tüzérhadnagy fia; az országos hon-védbizottmány teljes számban volt jelen; képviselve volt a budai, pesti, váci és a pozsonyi honvéd-egylet.

Borzasztó gyilkosság és öngyilkossági kísérlet. Makói levelökön írja: Mészáros Mihály földeski földművelés-főnököt, Balint Veronikától négy éves házassággal együtt itán néhány hó óta különválták. A férj többször kérte feleségét, hogy térjen vissza; a nő azonban a férj kérelmére olyannyira nem teljesítette, hogy Földeskiről Makóra jött és Makón Cz. családijához szolgálatba állott. Folyó hó 26-án délután Mészáros Mihály Földeskiről Makóra jött, felkereste feleségét Cz. házához és ismételte kérte a hazatérést, a nő azonban az alkalommal is határozottan tagadó választ adott. Ez okból a férj magyra tölte el magát. Még az nap délután Cz. házában elbujva, lesbe állott s egészen másnap hajnalig várt; ekkor nyílt kedvező alkalom iszonyatos tettének véghezvitelére, midőn őfelsége benn tézta dagasztással volt elfoglalva. A férj belopozott, a nőt hátulról a orgoa-füőtől hátrafelé a nyakszirtig oly mély vágást ejtet rajta, hogy a szerencsétlen asszony néhány jéjkialtás után halva rogyott össze. A nagy jéjkialtás Cz. alhámból felverve a konyhába szalad. A szerencsétlen asszony már csak annyit tudott mondani, hogy férje gyilkolta meg. E közben a gyilkos előbbi rejtekhöz esont, és ott öngyilkossági szándékkal gégegyétté-bicskával elmetezte. Hosszas keresés után végre felteletelt. Hosszas keresés után végre elcsánádmegyei közkórházba szállítottat, hol iszonyatos tettét, a mennyire beszélni képes volt, nyugodtan bevallotta. Tettének valódi indokát felgolygólása után — mihez kevés a remény — a vizsgálat derítendő ki.

Hogy is mondta nagy Napoleon? A sakk komoly dolognak, játék; játéknak meg komoly. És mégis vannak, kik bámulatos szenvedéllyel üzik. 1859-ben egy porz-heimi (Baden) sakkista egy new-yorki játékosal elkezdett egy versenyjátsmat. A játszmat tizenhat évi utána a napok-ban bevégezték; a new-yorki győzött. — A házások posta után közvetítették a két játékos között.

Nem mindennapi. Kaparól következő gyásjelentés érkezett: Údv az olvasónak! Pószner Gábor barátunk, elvtársunk nincs többé! Testi szenvedések és a haza sorsát felelő testi kétségbeesés megtörték erős lelket. Önmaga vetett véget örömléte nek. Ne itélje el senki ez embert, ki nem kívánt élni, miután reményei meghaltak. Holnap szerdán délutáni 3 óraker temetjük el barátunk hült tetemeit. Kassán, 1875. ápr. 27 én Aludjek békében!

K. . . . k. aláírással levél érkezett hoz-zánk, mely a fölött panaszokdiki, hogy a vigardai pinézerei gorombák. A vad beiga-zodlái ismerője az utáni pinézert „meg-tegezett”, mit az visszautasított. Mi ebben nem látunk semmi gorombaságot. A pin-czer fizetett szolga, de nem ingas. Anélkül, hogy város pipás demokrataságálg kemtöz-nök magunkat, védnünk kell a pinézereket kikben némely teinsur olyan szemé-lyeket lát, kiket őt krajczár borralvóért le-tetgezhett, leszamarahat. A „közönség kö-réből” csak oly panaszokat adhatnak, melyek jogosnak vagy legalább azoknak látszanak.

Don Alphonso hercegre, mint tegnapi írtuk, nagyon rájára a diak- és a népharag Graczbán. Tegnapi valóságos forradalom hatotta át e szép Penzionopolist. Midőn a fenség négy, Donna Blanca, kosijaból kilépett, hogy a székesfehérváza menjen, gyuronos köznétségek hangzattak, melyek: „percat” és „a basso” kiáltások köv-etek. A hercegre egyidegy nyugodtan szemlélt monoplánj kerületi a rokonszenveleten fiatalgósok. A tömeg azonban nőtőnt-nőt, s azzal együtt az izgatottság. A zendülő-k megközelítették a herceget, s mint egy he-lyből lapnak távirják, ököl- és botcsapások-kat is mértek rá. A városi őrség csak egy csepp volt a tengerben. A helyszínen re-ndül a zászársgót közöporral fogadták, mely erre attaqueban ment a tömegnek. Sok huszár és a zajongók közül is sokan meg-sérültek. A rajzó népet egy század gyalog-század szorvára oszlatták szét.

A czéllövészet a lipótmezői katonai lövöl-dében meg e hét végén meg fogván kez-detni, nehogy a járó-kelők, vagy a közelben lakók látóvalja, vagy a lövésre jöjjenek, szerencsétlenség kikerülése végett szük-ségesnek találta a katonai parancsnokság, hogy a czéllövészet ideje alatt intőjelvé-nyül egy nagy feketesárga zászló tűze-sék ki.

Helyi hírek. (Délég érkeztek.) Páris, ápr. 29. A miniszter-tanács teg-nap Harcourtnak londoni és Vogenek bé-csi nagykövetté váltó kinevezését elha-tározta.

E későn érkezett távirat ma reggeli la-punk első példányából kimaradt.

London, ápr. 29. A walesi koronaher-czeg ünnepeley beiktatása a szabadkőm-vesi pólhy nagymesterévé tegnapi ment végre.

Berlin, ápr. 29. Az egyházi törvényszék tegnapi kezdte meg az eljárást a borzslói püspök elmozdítása tárgyában és meg-kereste a borzslói felekezési törvényszé-keket, hogy bizon meg egy bírót az előviz-szállat.

Regusa, ápr. 29. A püspök és a papság tegnapi fogadással királyi őfelsége han-gyulozta, hogy a papság, midőn a béke és testvéri szeretet elveit iparkodik a lakos-ságra eszegetni, ebben súlyos hivatás-nak legzsebb jutalmát találja. A keresed-mel kamará fogadásánál a király han-gyulozta, hogy a kamará egy érczt ög-vekrével, ha előzékeny a kormány gon-koskodó intézkedéseivel szemben. Ébed alatt, melyre a legkiválóbb személyek vol-tak bivalatosak, katonazene játszott. A király, midőn megtékit a fényes kivilá-gítás, az utcaonk hullámtól néptömeg ál-tal lelkesen üdvözöltétt.

Trappau, április 28. A mai tartományi gyűlésen Menger és társai következő hat. javaslatot terjesztették elő: A kormány felszólítatik, hogy tekintetel azon körülményre, mely szerint a jövő évben az őz-szes fontos kereskedelmi szerekedések le-járnak, zamórtémekelt tartsa szem előtt a mérsékelt vámrendszert, és különösen adata hason, hogy a Szilárdiák nézve káros angol pótegyezmény megelőzessék.

Róma, április 29. „Opinione” jelen-ti, hogy a német trónörökösök politikai küldetése volt az olasz királynál; két iz-ben volt hosszabb értekezés, mely alkalm-lal természetesen politika is került szóba; az értekezés eredménye teljes egyet-értés és kölcsönös bizalom.

Grác, április 29. A két előző napon ta-nulók és a közép részéről tüntetések történtek Don Alfonso és neje Blanka ellen, a rendőrség közbelepett és többséket elfogott. Tegnapi késő esti órákban na-gyobb mérvű kihágások történtek, melyek a katonaság közbelepett tettek szükség-ség. Don Alfonso lakása körül nagyobb-részt munkásokból álló tömeg gyűlt össze; nagyobb számu huszárorjárat és egy gyalogsági század szétverte a tömeget, és az al-kalmmal számos elfogatták és sebesülte fordult elő. Éjjel 11 óraker a nyugalom helyre volt állítva.

(Este érkeztek.) Regusa, ápr. 29. Őfelsége ma délelőtt kisértefől környezve, melyhez orosz és török főurak s katonatisztek esatlakoztak, közzélt tartott a csapatok felett és azok harcoképessége iránt legmagasabb meg-elődését fejezte ki. A szeme után ő fel-sége 150 személyt részesített kihallgatás-ban. Dervis pasza Bosnia helytartója az ő felsége által nyert tegnapi audientia alatt kifejezte a szultán barátságos érzületét ő felsége iránt s a két állam közti legjobb viszonyok részéről biztosított. Őfelsége közönséget nyílvánitva kifejezte, hogy a szomszéd állammal békés s barátságos viszony fenntartása iránti érzelmeiben osz-tozik.

Berlin, ápr. 29. Az orosz czár születés napjának alkalmából a császárnénál Ber-lingen és Wiesbadenban a császárnál dísz-bédt tartattik.

Lin, ápr. 29. A tartománygyűlés ma feloszlattott. Havanna, április 29. A kormányzó am-nestiat ígért azon felkelőknek, kik május 30 ig megadják magukat. Czernowitz, április 29. A tartománygy-űlés zajos „hoch” kiáltások közt nyelven érvet közönséget fejezte ki ő felségének az egyetem felállítására. Róma, április 29. „Liberta” erősíti, hogy a német trónörökös a német eszásztí-levélben értesítette az olasz királynál küld-etés kitérdi eredményéről.

Berlin, április 29. A „Norddeutsche Zeitung” jeleníti, hogy a „Guszta”-ügy elintézése feletti megedés bizonyít-kául az „Albatros” és „Angusta” nevű hadihajók a spanyol vizeket elhagyták; csak a „Nautilus” maradt ott.

Koppenhága, ápr. 29. A tartományi thing kisebbsége a baloldallal compromissumot kötött a vitás kérdésekre nézve; a finan-czörvény fölötti szavazás alkalmából a ko-rmány mellett 100 szavazat közül csak 20 fog szavazni.

Bécs, április 29. (Zárlat.) Hitelrészvény 234.55. Galicziá 235.50. Allamvasut 300.— Rente 70.45. 1860-as 111.50. 1864-es 137.50. Ezüst 103.15. London 111.10. Unio-Bank 112.75. Antal. épít-bank 17.— Magy. földhitel 77.— Angol-osztrák 134.75. Lombard 142.25. Tramway — Hitelrészvény 108.— Napoleon-ór 8.88. Arany 5.24. Frankfurt 58.85. Porosz pénztávt. 163.— Török sorsjegy 54.80. Angol építbank 33.— Municipalbank 34.75. Szállár.

Bécs, április 29. (Hiv. zárlat.) M. földherm. kötv. 80.50. Salgó-Tarján — Magyar hitel 222.50. Magy. záloglevél 86.50. Erdély 128.— Magy. kel. vasut 52.50. Magyar sorsjegy 83.60. Magy. földhitel — Magy. vas. kölcsön 100.00. Angol-magyar 11.— Angol-osztrák — Franco-magy. 61.— Alföld 130.— Magyar észak-kelet. vas. 122.— Kel. vasuti előbbi. Kötvény 67.70. Tiszai vasut 194.50. Municipal bank — Frankfurt 58.85. Porosz pénztávt. 163.— Török sorsjegy 54.80. Angol építbank 33.— Municipalbank 34.75. Szállár.

Berlin, április 29. (Zárlat.) Galicziá 106.75. Lombard 256.50. Ezüst-jög. 68.70. 1860-as 117.— Bécs 182.40. Romániai 35.— Allamvasut 547.— Páris-jög. 64.90. Hitelrészjegy 355.— 1864-es 36.— Hitelrészvény 428.50. Magyar sorsjegy 176.20. Szállár.

Bécs, április 29. (Zárlat.) 3%-os jög. 63.95. 5%-os jögvedék 103.25. Olasz jögvedék 71.25. Allamvasut 672.— Credit mobilier 438.— Lombard 321.— Török sorsjegy 125.20. Osztr. föld-hitel — Csonad.

Berlin, április 29. Buza 186.— 187.— Rozs 152. 151.50. 149. 148.50. Zab 179.50. 167.50. Olaj 54.20. 54.20. Szez 53.90. 53.80. 53.70. Stettin, április 29. Buza 191. 191.— Rozs 148. Olaj 51. 55.50. Szez 49.— 51.50. 53.50. Köln, április 29. Buza 19.65. 19.50. Rozs 15.85. 15.45. Olaj 30.10. 30.10. 31.90. Antwerpen, április 29. Petroleum 100 kilójjával 28 fr.

London, ápr. 29. A walesi koronaher-czeg ünnepeley beiktatása a szabadkőm-vesi pólhy nagymesterévé tegnapi ment végre.

Berlin, ápr. 29. Az egyházi törvényszék tegnapi kezdte meg az eljárást a borzslói püspök elmozdítása tárgyában és meg-kereste a borzslói felekezési törvényszé-keket, hogy bizon meg egy bírót az előviz-szállat.

Regusa, ápr. 29. A püspök és a papság tegnapi fogadással királyi őfelsége han-gyulozta, hogy a papság, midőn a béke és testvéri szeretet elveit iparkodik a lakos-ságra eszegetni, ebben súlyos hivatás-nak legzsebb jutalmát találja. A keresed-mel kamará fogadásánál a király han-gyulozta, hogy a kamará egy érczt ög-vekrével, ha előzékeny a kormány gon-koskodó intézkedéseivel szemben. Ébed alatt, melyre a legkiválóbb személyek vol-tak bivalatosak, katonazene játszott. A király, midőn megtékit a fényes kivilá-gítás, az utcaonk hullámtól néptömeg ál-tal lelkesen üdvözöltétt.

Trappau, április 28. A mai tartományi gyűlésen Menger és társai következő hat. javaslatot terjesztették elő: A kormány felszólítatik, hogy tekintetel azon körülményre, mely szerint a jövő évben az őz-szes fontos kereskedelmi szerekedések le-járnak, zamórtémekelt tartsa szem előtt a mérsékelt vámrendszert, és különösen adata hason, hogy a Szilárdiák nézve káros angol pótegyezmény megelőzessék.

Róma, április 29. „Opinione” jelen-ti, hogy a német trónörökösök politikai küldetése volt az olasz királynál; két iz-ben volt hosszabb értekezés, mely alkalm-lal természetesen politika is került szóba; az értekezés eredménye teljes egyet-értés és kölcsönös bizalom.

Grác, április 29. A két előző napon ta-nulók és a közép részéről tüntetések történtek Don Alfonso és neje Blanka ellen, a rendőrség közbelepett és többséket elfogott. Tegnapi késő esti órákban na-gyobb mérvű kihágások történtek, melyek a katonaság közbelepett tettek szükség-ség. Don Alfonso lakása körül nagyobb-részt munkásokból álló tömeg gyűlt össze; nagyobb számu huszárorjárat és egy gyalogsági század szétverte a tömeget, és az al-kalmmal számos elfogatták és sebesülte fordult elő. Éjjel 11 óraker a nyugalom helyre volt állítva.

(Este érkeztek.) Regusa, ápr. 29. Őfelsége ma délelőtt kisértefől környezve, melyhez orosz és török főurak s katonatisztek esatlakoztak, közzélt tartott a csapatok felett és azok harcoképessége iránt legmagasabb meg-elődését fejezte ki. A szeme után ő fel-sége 150 személyt részesített kihallgatás-ban. Dervis pasza Bosnia helytartója az ő felsége által nyert tegnapi audientia alatt kifejezte a szultán barátságos érzületét ő felsége iránt s a két állam közti legjobb viszonyok részéről biztosított. Őfelsége közönséget nyílvánitva kifejezte, hogy a szomszéd állammal békés s barátságos viszony fenntartása iránti érzelmeiben osz-tozik.

Berlin, ápr. 29. Az orosz czár születés napjának alkalmából a császárnénál Ber-lingen és Wiesbadenban a császárnál dísz-bédt tartattik.

Lin, ápr. 29. A tartománygyűlés ma feloszlattott. Havanna, április 29. A kormányzó am-nestiat ígért azon felkelőknek, kik május 30 ig megadják magukat. Czernowitz, április 29. A tartománygy-űlés zajos „hoch” kiáltások közt nyelven érvet közönséget fejezte ki ő felségének az egyetem felállítására. Róma, április 29. „Liberta” erősíti, hogy a német trónörökös a német eszásztí-levélben értesítette az olasz királynál küld-etés kitérdi eredményéről.

Berlin, április 29. A „Norddeutsche Zeitung” jeleníti, hogy a „Guszta”-ügy elintézése feletti megedés bizonyít-kául az „Albatros” és „Angusta” nevű hadihajók a spanyol vizeket elhagyták; csak a „Nautilus” maradt ott.

Koppenhága, ápr. 29. A tartományi thing kisebbsége a baloldallal compromissumot kötött a vitás kérdésekre nézve; a finan-czörvény fölötti szavazás alkalmából a ko-rmány mellett 100 szavazat közül csak 20 fog szavazni.

Bécs, április 29. (Zárlat.) Hitelrészvény 234.55. Galicziá 235.50. Allamvasut 300.— Rente 70.45. 1860-as 111.50. 1864-es 137.50. Ezüst 103.15. London 111.10. Unio-Bank 112.75. Antal. épít-bank 17.— Magy. földhitel 77.— Angol-osztrák 134.75. Lombard 142.25. Tramway — Hitelrészvény 108.— Napoleon-ór 8.88. Arany 5.24. Frankfurt 58.85. Porosz pénztávt. 163.— Török sorsjegy 54.80. Angol építbank 33.— Municipalbank 34.75. Szállár.

Bécs, április 29. (Hiv. zárlat.) M. földherm. kötv. 80.50. Salgó-Tarján — Magyar hitel 222.50. Magy. záloglevél 86.50. Erdély 128.— Magy. kel. vasut 52.50. Magyar sorsjegy 83.60. Magy. földhitel — Magy. vas. kölcsön 100.00. Angol-magyar 11.— Angol-osztrák — Franco-magy. 61.— Alföld 130.— Magyar észak-kelet. vas. 122.— Kel. vasuti előbbi. Kötvény 67.70. Tiszai vasut 194.50. Municipal bank — Frankfurt 58.85. Porosz pénztávt. 163.— Török sorsjegy 54.80. Angol építbank 33.— Municipalbank 34.75. Szállár.

Berlin, április 29. (Zárlat.) Galicziá 106.75. Lombard 256.50. Ezüst-jög. 68.70. 1860-as 117.— Bécs 182.40. Romániai 35.— Allamvasut 547.— Páris-jög. 64.90. Hitelrészjegy 355.— 1864-es 36.— Hitelrészvény 428.50. Magyar sorsjegy 176.20. Szállár.

Nemzetgazdaság.

A magyar földhitelrészvénytársulat közgyűlése ma d. e. 11 óraker tartott meg a re-doute nagy termében több mint 400 álli-tólagos részvényes jelenlétében, Horváth Boldizsár elnöklete alatt.

Az Erlangerház még tegnap a késő esti órákban elfogadva az igazgatóság által dikált békéfeltételeket a hangulat nyugodt, a közönség (a strohmannok nagy részének elmaradása folytán) kevésbé vegyes, mint jelezte volt. A békéfeltételek a következők voltak: 1. Erlanger Viktor (az ifjabb) lemond a frankobanknál birt igaz-gatótanácsosi állomásáról; 2. gr. Zichy Viktor lemond a földhitelrészvénytársulat igazgatótanácsoságáról; 3. gr. Zichy hely-be Erlanger Viktor választatik a föld-hitelrészlet igazgatótanácsosává (mint tudjuk, a vitás kérdések egyikét ez ké-pezte); 4. Erlanger Rafael (az idősb) kö-letezi magát, hogy a bolnai közgyűlésen minden törvénynek elejét fogja venni.

Előnk megnyitja a gyűlést és constan-tálja határozatképességét. Szavazatszedőként Siegmund V. és b. Schey Frigyes t mitűn ez a választást visszautasítja, Thür Istvánt.

Alelők Bujanovics Sándor felolvassa a jelentést, melyből a következőket áll-vezsük: Az eredmények, melyeket ez évben elértünk, kedvezők voltak, oly annyira, hogy a határvideki erdőüzlet felbontásá-ból társulatunkra csak veszteséget ezen egy év alatt pótolhattuk.

A jelzálogos üzletág, a melynek fej-lesztésére a legnagyobb súlyt fektetjük, legnagyobb sajálatunkra a lefolyt évben nagyobb lendületet nem nyert. Szükséges-nk és indokoltak láttuk tartózkodó állást foglalni el ez irányban, s csak a lefolyt év utolsó hónapjaiban vettük fel a jelzálogos kölcsönök engedélyését.

Az 1874. üzlet év utolsó havá-ban beérkezett társulatunkhoz 131 kilö-sönkérvény, melyekben összesen 1,567,750 ft záloglevél kölcsön kéretett. Ezen köl-sönkérvények közül 41 kölcsönkérvény 916,700 ft záloglevél kölcsön engedé-lyeztetett. Elutasított 85 kölcsönkér-vény 514,450 forinttal. További tárgyalás alatt maradt 5 kölcsönkérvény 136,600 forinttal. Az ezen kölcsönök fedezetűl lekötött ingatlanok értéke 2,082,600 ft. Az 1874. üzlet év utolsó hónapjaiban megsza-vazott záloglevél kölcsönök azonban csak a folyó 1875-ik évben tettettek folyóvá; miért is ezen kölcsönök jelzálogos üzlet-ünk 1874. évi forgalmi kimutatásában nem foglaltattak. A társulat fennállása óta 1874. december 31-ig folyóvá tett 5,140,300 ft záloglevél kölcsönből, fenn-állott 1874. január 1-én, az időközben tör-lesztett öszegek levonása után 4,838,801 ft 52 kr. Az 1874. üzlet év folyamala alatt törlesztett rendez és rendkívüli törlesztés útján 207,599 ft 70 kr.

Az 1874. decz. 31-én tényleg fenálló zá-loglevél kölcsönök összege tesz 4,631,201 ft 82 kr. Az ezen jelzálogos kölcsönök fedezetűl lekötött ingatlanok értéke 14,753,000 forint. A jelzálogos törlesztési kölcsönök alapján kibocsátott 5,140,300 ftot tevő záloglevélből forgalomban volt 1874. január 1-jén 4,840,300 ft.

Az 1874. üzlet év folyamala alatt a forgal-mból kivontak: a) az 1873. évi soro-zat záloglevél 8000 ft, b) az 1874. év-ben kisorsolt záloglevél 71,200 forint, c) rendkívüli törlesztés címén visszafizette-tett 137,500 ft, összesen 216,700 ft.

Az 1874. évi decz. 31-én forgalomban levő záloglevél összege 4,623,600 ft. A jelentés azután egyenkint felemlíti az egyes üzleteket az azok állását. Ez üzle-tet a Fesztich föbörlet; nagyjáji birtok, mely 9%-ot kamatoz; a társulati ház, mely 5%-ot kamatoz; a markgraf-neusie-del üzlet, mely után 12,026 ft helyezte-tett az üzleti számlába; a banküzlet kam-at nyeresemény 764,465 ft vagyis 7.6%-A végeredmény, hogy az üzleteknek 14,568 frtnyi vesztesége van, melyvel szemben 43,204 ft tartaléktőke áll, az ezen felül a folyó évi üzlet eredményei a veszteséget már teljesen fedezték.

Ezek alapján indítványozza az igazga-tóság: A közgyűlés a bemutatott szárm-a-madást és mérleget végrelesen jóváhagyja s ezekre nézve az igazgatótanácsnak a föl-mentvényt megadja s egyuttal elhatározza, hogy a mérlegben kimutatott 14,568 frtnyi veszteség az 1875. üzlet év vesztesé-g-számlájára átvitessék, a 43,204 ft tartalék pedig épsegben tartassék. E javaslatot a közgyűlés közféltájjal elfogadta.

Mintán Bartal Gy. Almásy Pál, Nemeskür Kiss Miklós és b. Erlanger Ra-fael kiléptek, s az ennek folytán történt üresedés betöltésére az igazgató-tanács Adám K., Házmán F. és Szarvassy Sándort ideiglenesen megválasztá, indítványozza az az igazgatóság, hogy nevezettek ezen mi-nőségükben az első hat üzletév tartamára a közgyűlés által megerősíttessék.

Es ezzel kapcsolatosan előadja Bujanovics Sándor, hogy az igazgatótanács teg-napi ülésén gr. Zichy Ferraris Viktor le-közönségen, ajánlatára helybe Erlanger Viktor választott meg. Hodossy Imre felgyűlt, ki az alapszabályok értelmében kilépett, közféltájjal újra megválaszt-ott föligyelték.

Az igazgatóság javaslatai az alapsza-bályok módosítását illetőleg vita nélkül fogadtattak el. Legfontosabb ezek között a 2-ik §, melyszint jövrő a társulat üzlete nem csak Magyarországra, hanem az egész monarchia területére ki fog ter-jedni.

Értéktözsdé. (Glatz, Holzwarth és Schubert budapesti és bécsi bankháztól.) Budapest, április 29. Az előzősdén nem volt üzlet, mivel a földhitelrészvénytársulat ülése minden érdeklődést abszorbeált. — A deli tőzsdé tartása — Bécsből függő érteketek illetve — lanyha; ellenben helyi bankok, malnok és néhány iparérték élénk kereslet tárgyai. K ötös előfordult: osztr. hitel 234.30 — 234.60, m. vasuti kölcsön 100.50, m. biztosító 108

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEYZÉSEI.

(HIVATALOS.)

A RÉCSI TŐZSDE ÁRJEYZÉSEI. 1875. április 28-án.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, currencies, and securities. Includes sections for 'Gabona árak', 'Kötvények', 'Pénzjegyek', 'Záloglevelek', and 'Magasországi jegyek'.

Advertisement for 'A nagy VIRÁG-KIÁLLITÁS' (The Great Flower Exhibition) at Szondi-utca 19. Includes details about the exhibition dates, location, and ticket prices.

Advertisement for 'Uj francia-magyar és magyar-francia SZÓTÁR.' (New French-Hungarian and Hungarian-French Dictionary) by Thibaut M. A.

Advertisement for 'UTAZÁS A FÖLD KÖRÜL' (Travel Around the World) by Kerékgyártó Árpád, featuring an illustration of a steamship.

Advertisement for 'Az érmeek, ásványok és régiségek IRODÁJA' (Office of Coins, Minerals, and Antiquities) located in the Lloyd building.

Advertisement for 'A világnépek' (The Peoples of the World) by K. Beniczky Irma, featuring illustrations of various ethnic groups.

Advertisement for 'A bölcsészeti jogtudomány történelme' (History of Jurisprudence) by Dr. Werner Rudolf.

Advertisement for 'Hirdetmény' (Notice) regarding the Franklin-Társulat's activities and publications.

Advertisement for 'Finom selyemárak' (Fine Silks) and 'női ruhakelmék' (Women's Dress Materials) by Hamburger Adolf.

Advertisement for 'Futri KATA' (Futry Kata) by Helm Klementina, a collection of Hungarian folk tales.

Advertisement for 'A „Franklin-Társulat” magyar irodalmi intézet és kiadásában' (The Franklin Society's Hungarian Literary Institute and Publications).

Advertisement for 'KERÉKGYÁRTÓ ÁRPÁD. Magyarország történetének kézikönyve.' (Kerékgyártó Árpád. Handbook of Hungarian History).

Large advertisement for 'Dr. HANDLER MÓR' (Dr. Handler Mór), an obstetrician and gynecologist, advertising his services and a book on women's health.

Advertisement for 'Népszerű Ismeretek Könyve' (Popular Knowledge Book) by Schatter Gyula, focusing on women's education.

Advertisement for 'GEIGER P. N. J. AZ ÁRPÁDOK KORA.' (Geiger P. N. J. The Age of the Árpáds) by Dr. Wenzel Gusztáv.

Vertical text on the right edge of the page, including 'Első évfolyam', 'HAL', 'Franklin-Társulat', and other fragments.